

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Gratias pro acceptis beneficiis non referens, aut referre contemnens,
peccatum incurrit ingratudinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

occupationibus quamvis peccatum non sit absolute, caendum tamen est ut occasio peccandi, & scandalis pusiliorum, ubi scandalum timetur. De Iudeis autem in verbo Iudei, dicitur.

In iis autem quae ad infidelitatis cultum spectant, nullo pacto communicandum est. Vnde non licet commodare aut donare aut vendere illis aliquid pro vni suorum sacrificiorum, & huiusmodi, quoniam particeps esset quis criminis, ut pote adiuuans illos ad exequendum infidelitatis suae cultum.

In fidelitas ut est violatio promissionis, tractatur infra in verbo, perfidia.

Gratias pro acceptis beneficiis non referens, aut referre contemnens, peccatum incurrit ingratitudinis.

Ingratitudo (qua homo pro accepero beneficio gratias non refert opere pro loco & tempore, aut non agit lingua, laudando &c. aut non habet animo, recordando, recognoscendo & affectum benevolum habendo) peccatum proculdubio est: quia contra regiam est rationem, violatur enim morale debitum: nam pro beneficio accepto debetur statim gratus animus, grataque lingua, & gratum opus pro loco & tempore. Et multo magis ac maius ingratitudinis peccatum est, si aut animum malum rependat quis, aut vituperet, aut offendat illum a quo beneficium accepit. Committitur autem ingratitudinis peccatum dupliciter: scilicet formaliter, & per se, hoc est ex intentione: ut quum quis adeo ingratus est, ut vices non reprehendat, aut malas vices reddat beneficio seu benefactori ve sic. Et hoc est propriè peccatum ingratitudinis, quod est speciale peccatum ab aliis distinctum: & hoc est esse ingratum ex interiori conceptu beneficii. Et est peccatum mortale ex suo generis

genere: quoniam contemptus beneficij est contemptus non tam effectus quam boni affectus benefactoris & contrariatur directe dilectioni debitæ benefactori. Contingit tamen hoc esse veniale propter imperfectionem actus, & propter primum motum ad contemnendum, & propter beneficium minimum: quia minimum tanquam nihilum: ita quod inde fiat ut contemptus non sit perfectè contemptus propter imperfectionem materiae: sicut furtum rei minimæ non est perfectè furtum propter imperfectionem materiae.

Materialiter autem incurritur ingratitudinis peccatum, quando vel omittitur aliquid necessarium ad gratitudinem, vel committitur aliquid offensuum benefactoris non eo animo ut ingratus sit, sed alia intentione. Et talae ingratitudo non est speciale peccatum, id est circumstantiae peccati in benefactorem commissi. Et si quidem omittitur aliquid de necessitate salutis exhibendum benefactori, aut committitur aliquid de necessitate salutis, caendum ne fiat in benefactorem, peccati mortalis rationem induit circumstantia illa. Si vero omittitur aliquid aliter debitum, aut committitur aliter vitandum, venialis est. Et quia in omni peccato includitur huiusmodi circumstantia materialis ingratitudinis ad Deum omnium datorum, non oportet scrupulo quemquam moueri de huius confessione circumstantiae, sed de illius contritione assidua solicitum esse. Verum quando offensa notabilis in benefactorem aliquem commissa est, explicanda est, sicut aliæ circumstantiae aggrauantes iniquitatem, non tamen mutantes speciem.

Inhumanitas dicitur qui seipsum nimis contemnit, et peccare in hoc potest.

Inhumanitas